

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

43. An si in aliqua Synodo Diœcesana prohibeatur audire confessiones in domibus privatis sub poena suspensionis, dictæ confessiones sint nullæ?
Et quid, si prohibeatur, ne audiantur confessiones ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](#)

RESOL. XLIII.

An, si in aliqua Synodo Diæcæna prohibeatur audire confessiones in dominis privatis sub pena suspensionis, dictæ confessores sint nullæ?

Et quid, si prohibeatur adhuc confessores mulierum in Ecclesia ante ortum, vel post occasum solis, vel extra sedem confessionalem?

Et an in dicto casu Confessarius ministrando peccet, & incurat irregularitatem? Ex part. 8. tract. 7. & Misc. Resol. 73.

S. I. *V*el adhuc confessores mulierum in Ecclesia ante ortum, vel post occasum solis, vel extra sedem confessionalem, & affirmativa sententiam tenet Bordonius in conf. Regul. resolut. 36. q. 31. & amicissimus P. Trimarchi de confess. sollicit. diff. 3. sect. 2. n. 26.

2. Sed ego adhuc negativa sententia, quam novissime docet Raphaël Avera de *Sacramentum Peccati*, quaest. 16. sect. 4. quia, aut ille, in talibus decretis, & editiis non solet adesse clausula irritans, & intentus Episcopi tantum est prohibere, non autem irritare tales confessiones, quasi absque jurisdictione, vel approbatione, factas. Nec pena suspensionis impostra ipso facto, incurrit statim Confessarius incipit audire confessionem, sed solam dum perficit impendendo absolutionem, quia tunc completer delictum. Ac etiam post incursum suspensionis, licet Confessarius ministrando peccet, & irregularitatem quoque incurrat; tamen non sunt irrita confessiones eorum, qui bona fide accedunt, sicut nec quando Confessarius est excommunicatus, donec sit publicè denunciatus, & vitandus, juxta Extravag. *Ad evitanda.*

RESOL. XLIV.

Quidam confessus est cum Sacerdote, quem sciebat esse in statu peccati mortalis, habens commoditatem confidendi cum alio, queritur, an peccaverit mortaliter, & confessio illa fuerit nulla? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Resol. 21.

S. I. *H*ic casus olim accidit, & de illo magna controversia fuit inter viros doctos: multi affirmative responderunt, quia penitentis in tali casu accedit ad Sacramentum cum obice, inducens Confessarium ad peccatum mortale, nempe ad indignam administrationem Sacramenti. Ego postquam cognovi illum Confessarium fuisse paratum ad omnium confessiones excipiendas, quod penitentis antequam confiteretur etiam sciebat, illum liberari ab onere reiterandi confessionem, & per consequentem putavi non peccasse, neque confessionem illam fuisse nullam, & pro hac sententia adduxi Doctores, quos citavi in 3. part. 4. * resolut. 59. quibus nunc addo doctissimum Martinum Ledesmam, incliti Ordinis Praedicatorum ornatorem, in 1. 4. questione quinta, articul. 6. dub. 12. proposit. 8. ubi sic ait: Si quis Sacerdos est paratus five propriis, five alienis, licet exigere & inducere, & petere ab illo Sacramentum, ut si Sacerdos sit in peccato, hilominus non se subtrahit ab ministrando, potest quis etiam sine necessitate petere, & rogare illum, ut celebret, sicut potest petere ab usurario parato, etiam extra casum necessitatis. Ita Le-

desma. Scio alios probabiliter sentire alteri; sed meam sententiam probabilem quoque esse existimo; unde in tali casu venialiter tantum peccare potentem Sacramentum à ministro male parato absque necessitate, vel utilitate aliqua, probabiliter putavit Sanchez in summa, tom. 1. lib. 3. cap. 8. num. 23. & hanc sententiam certam esse dicit Sotus in 4. diff. 1. q. 1. art. 6.

RESOL. XLV.

An pueri statim post usum rationis teneantur praecipientis Ecclesia confessionis, Eucharistie, &c. & à laetificiis, & carnis abstinentia in diebus jejuni?

Et an, quando dubium est puerum habere usum rationis, presumendum sit habere, & esse obligatum, si implevit septennium? Ex part. 3. tract. 6. & Misc. 2. Resol. 87.

S. I. *N*egativè videtur respondendum ex D. Antonino part. 2. titul. 6. cap. 7. §. 2. ubi affirmat præcepto confessionis non teneri pueros usque ad decimum & dimidiatum annum, & aliquantulum ultrà, & fœminas usque ad nonum & dimidiatum annum, & aliquantulum ultrà. Sotus verò in 4. sentent. diff. 1. 2. quæst. 1. artic. 11. ad fin. corporis, dicit usque ad duodecimum annum non teneri pueros ullis Ecclesiæ præceptis, nec confessionis. Henriquez lib. 8. de Euchar. c. 42. n. 4. censet Ecclesiæ præceptis non obligari pueros statim ac usum rationis habent, & lib. 13. de excommunic. cap. 49. n. 3. in glossa littera N, affirmit dari his laeticiis, & carnes aliquo tempore post usum rationis, in diebus jejuni.

2. Verum his non obstantibus affirmativam sententiam prorsus tenendam esse puto cum Sanchez in summa tom. 1. lib. 1. cap. 12. num. 6. Salas de legibus, disputat. 14. sect. 13. & aliis penes ipsos, & ita adversus Sotum, & Henriquez de præcepto confessionis, & abstinentiæ à carnis, & laeticiiis tenet Suarez in 3. part. tom. 4. diffut. 36. sect. 2. num. 3. Azorius tom. 1. lib. 7. cap. 2. quæst. 1. & cap. 40. quæst. 6. & aliis relatis à Sanchez loco citato: Dicendum est igitur absolutè adversus supradictos Doctores, pueros cùm ad usum rationis pervenerint, qui communiter intelligitur advenire septennio completo, obligari legibus, & præceptis Ecclesiæ. Limitatur tamen hæc sententia communiñer quo ad præceptum communionis, sed ego röm. 2. tr. 2. Re. 5. & 6. * alibi probabilem contrariam sententiam putavi, & in aliis ver. earum annos. Sup. hoc in princip. Ref. seq. sed. ge eam per totam, & aliâ ejus prima not. & intra in tr. 4. vide Ref. 21. & Ref. eius nota notationū.

RESOL. XLVI.

An post septennium in dubio censeantur pueri habere usum rationis, & sic teneantur confiteri, Eu-charistiam sumere, non comedere carnes in diebus jejuni?

Et an pueri teneantur confiteri, non comedere carnes, &c. si ante septennium confiteri habere usum rationis?

Eh